

потрѣбни станалы: нѣма никой да прави добро, нѣма нито єдинъ.(а)

Но, причина та е, че „като са смѣсихъ (споредъ Псаломника) съез дрѹги народы; и навикнахъ тѣхъ работы.“(в)

Че той като видѣлъ, че непознаватъ вѣчъ Бога; че нѣдържатъ вѣчъ никой Законъ; съвѣтовалъ ги, че на дѣси имало єдинъ Богъ да са продава; да съвержатъ нѣколко съмма пары; че да йдатъ да го кѣпятъ: който щалъ да е за тѣхъ много добръ; защо то по волїтъ имъ щалъ да връви.

И, тзий ги съвѣтовалъ тойзи странни пѫтникъ, безъ дрѹго да го кѣпятъ; че и тѣ да си иматъ Богъ: Защо то много, и попрѣмного зло и срамотно нѣщо било; да са нарече словесный человѣкъ, безъ-боженъ!

Тѣко рѣкли наши тѣ Българи; развитіе, развитіе! да са развиала вѣднажъ наша та Българія; че тогава щадла да оцѣпѣвъ всички тѣ си работы. Это та вѣчъ от-части са разви: но, и цѣфна: а нѣщо

(а) Псал. 52. 4.

(в) Псал. 105. 35.